

либъ и мно го ми лостивъ ^Δ не до кон ца про гнѣ ва

ет са ^ϑ и же во вѣкѣ вра ждѣ етъ ^ϑ

Не по без за ко о ні емъ нашимъ со тво рилъ

е есть намъ ^ϑ ни же е е по о грѣ хомъ на шымъ во

здадъ етъ намъ ^ϑ

И кѣ по бы со тѣ не ве снѣи ѿт земли ^ϑ оу

твердилъ етъ Го сподь ми и лостъ сво ю ѿ на бо а циѣ

са е гѣ ^ϑ

В ли кѣ ѿт сто лѣтъ вос то цы ѿт за падѣ ^ϑ оу

далилъ етъ ѿт насъ без за кѣ ни а на а ша ^ϑ

И кѣ же ще дритъ О тецъ ѿ ны ^ϑ оу ще дри Го

сподь ко а циѣ са е гѣ ^ϑ и кѣ той по зна со

зда а ні е на ше ^Δ по ма нѣ и кѣ пе ерстѣ